

Verhaal vanuit de praktijk

Cauda aanpakken met homeopathie

‘De neurochirurg bracht trots “de grootste hernia ooit gezien” in een bekertje langs’

Het zal je maar overkomen: het schiet je in de rug en je voelt helemaal niets meer vanaf je middel. B. R. overkwam het, en stuurde *HM* haar verhaal toe, dat we hier integraal publiceren. Door het cauda equina syndroom raakte ze voor 25 procent afgekeurd, jarenlang verbeterden haar klachten niet. Sinds ze twee jaar onder behandeling is bij klassiek homeopaat Clare Spanjaard zijn de klachten grotendeels verdwenen.

Door B. R.

Het voorjaar van 2003 was voor mij een heel drukke tijd met een verhuizing en stress op mijn werk doordat een collega met zwangerschapsverlof was en het werk ons toch al boven het hoofd groeide. Mijn conditie was erg goed, hoewel ik soms last had van mijn rug als ik een werkdag achter de pc afsloot.

Die zomer verschoof er iets in mijn rug toen ik op vakantie in een doorgezakt bed wakker werd. Ik herkende de pijn en stijfheid die ik voelde als het begin van een hernia, dat had ik wel eerder gehad. Een fysiotherapeut zou het wel oplossen, dacht ik. Doordat ik in mijn nieuwe woonplaats nog geen fysiotherapeut kende, was het een gokje welke ik zou kiezen. Ik heb in een jaar tijd meerdere fysiotherapeuten bezocht, maar de pijn werd niet minder. Integendeel: ik kreeg steeds meer uitstralingspijn in mijn linkerbeen, tot aan mijn voet toe. De laatste fysiotherapeut is met de behandeling gestopt omdat ik heel anders op de therapie reageerde dan hij verwachtte. En hij sloot, net als zijn voorgangers, een hernia uit omdat ik met gemak door de krachttest kwam. Hij stelde voor een MRI-scan te laten doen.

Doffe tinteling

Een dag voordat ik aan de beurt was voor de MRI was de pijn zo overweldigend dat ik niet meer stil kon liggen of zitten. Ik kon mijn spieren niet meer ontspannen, mijn hele lichaam schreeuwde van de pijn en ik kronkelde over de bank. Plotseling voelde ik in mijn rug een soort klik, alsof er iets losschoot. Onmiddellijk was alle pijn verdwenen en voelde ik door mijn hele lijf een doffe tinteling. Ondanks de opluchting raakte ik ook in paniek want ik voelde vanaf mijn middel helemaal niets meer. Toen ik opstond van de bank om naar de wc te gaan (ik herinnerde me dat ik nodig moest, maar voelde de aandrang niet), zakte ik op de grond in elkaar. Mijn benen deden het niet meer! Nog diezelfde avond was ik door de molen gehaald in twee ziekenhuizen en lag ik op de operatietafel met iets wat de neurochirurg ‘een cauda’ noemde. Toen ik wakker werd uit de narcose kwam hij me trots ‘de grootste hernia ooit gezien’ in een bekertje langsbrengen.

Revalidatie

Na de operatie was het zaak om zo snel mogelijk mijn lichaam weer onder controle te krijgen. Binnen de eerste twee maanden zou het meeste wat ik aan kracht en controle was kwijtgeraakt weer terugkomen. De drie jaar daarna ook nog wel iets, maar dan zou het over zijn. Helaas kreeg ik geen revalidatie aangeboden en duurde het anderhalf jaar voordat ik dat zelf geregeld had. Samen met intensieve fysiotherapie bij een geweldig goede therapeut en aanpassing van mijn werkplek, huis en auto was ik zo’n beetje weer op de rit en had ik mijn dagelijks leven weer opgepakt. Ik was wel voor 25 procent afgekeurd, maar kon na drie jaar toch weer vrij veel.

Geen verbetering

In de jaren 2006-2011 gebeurde er niets meer. Ik bleef wel chronisch vermoeid en had geen idee wat ik daarmee moest. Het 'fietsen' op de handbike was me vaak te zwaar en als ik uit de rolstoel kwam, kon ik bijna niet lopen. Ik bewoog me vaak voort in de trippelstoel. Op aanraden van mijn fysiotherapeut nam ik contact op met een klassiek homeopaat. Zij heeft om te beginnen de vermoeidheid aangepakt waardoor ik met frisse moed de geboorte van mijn jongste dochter tegemoet zag. Ook mijn oude astmaklachten namen geleidelijk aan enorm af. Alle kleine klachtjes kwamen in beeld en werden behandeld.

In de loop van 2011 werd de kleine meid te groot om bij me op de traplift te nemen waardoor ik weer ging oefenen met traplopen. Mijn huwelijk was niet zo best en de verzorging van de kleine kwam door de slechte conditie van mijn partner vooral op mij neer. Mijn vermoeidheid kwam weer deels terug, mijn weerbaarheid was slecht, ik deed alles om de boel op de rit te houden en vergat mijzelf daarbij steeds meer.

Homeopathie

Eind 2011 stelde mijn homeopaat een behandeling voor die mogelijk de gevolgen van mijn caudasyndroom zou verminderen. Ik kreeg afwisselend diverse middelen waarvan ik de eerste twee maanden eigenlijk niets merkte. Vervolgens werd mijn weerbaarheid groter, had ik veel minder spasmes in mijn benen en rug en kreeg ik meer kracht in mijn benen. In de loop van 2012 merkte ik af en toe ineens op dat ik weer meer kon en meer voelde! Mijn weerbaarheid werd steeds beter, de spasmes verdwenen bijna helemaal, mijn kracht kwam steeds meer terug, ik voelde steeds meer en ben zelfs weer gaan fietsen en boogschieten zonder rolstoel.

Sinds de klassiek homeopaat de cauda is gaan behandelen zijn er twee jaren verstreken. Mijn huwelijk is voorbij en de caudaklachten ook grotendeels! Mijn weerbaarheid is weer optimaal, ik voel weer vrijwel alles, zelfs in mijn linker kleine teen, die al voor de cauda minder gevoelig was geworden, is de kracht weer vrijwel helemaal terug. En ik merk nog steeds verbetering. Het enige wat ik nog niet kan, is op de de tenen staan van mijn 'slechte' voet. Soms valt nog heel even de kracht weg uit mijn linkerbeen, maar dat komt nog maar zelden voor. Wie weet wat er nog allemaal verbetert in de toekomst!

Hoewel mijn homeopaat natuurlijk terecht aangeeft dat het effect van de behandeling heel persoonlijk is en geen enkele garantie geeft voor anderen met een caudasyndroom, vind ik het toch voor iedereen een absolute aanrader. Hiervoor geldt veel meer dan voor welke andere behandeling ook, zoals stamceltherapie: baat het niet, dan schaadt het zeker niet!

Clare Spanjaard

Clare Spanjaard werkt als klassiek homeopaat in IJmuiden en is lid van de beroepsvereniging NWP-natuurgeneeskunde. Voor de behandeling van het caudasyndroom bij Bo Rijvers heeft zij de volgende middelen gebruik: *Causticum* en *Staphisagria*; en de volgende tussenmiddelen: *Rumex*, *Blatta*, *Petroleum*, *Spongia*, *Lachesis*, *Folliculinum*, *Hypericum*, *Sepia*, *Ruta* en *Hepar sulfuris*.

Cauda equina syndroom

Het cauda equina syndroom is een partiële dwarslaesie ter hoogte van L5-S1, het gebied onder in de rug waar de zenuwen zich vertakken in de vorm van een 'paardenstaart'.